

**Sonia Drenth,
vrijwilliger bij Bavo Europoort**

Ik ben 57 jaar, getrouwd, heb twee kinderen en woon in Schiedam. Sinds een paar maanden doe ik vrijwilligerswerk als gastvrouw voor Bavo Europoort, locatie Binnenweg centrum.

Het is een behandelcentrum waar ouderen met psychiatrische problemen als depressiviteit, schizofrenie of angsten, behandeld en begeleid worden met als doel dat ze weer zelfstandig thuis kunnen wonen. Het behandelcentrum bestaat uit twee afdelingen: een open en een gesloten afdeling. Op dinsdag werk ik op de gesloten en op donderdag op de open afdeling.

Op de open afdeling hebben de mensen meer bewegingsvrijheid. Daar kunnen de patiënten zelfstandig naar buiten voor een wandeling of boodschapje. Iedereen heeft een taak volgens het rooster en zij horen die zelf uit te voeren. Ik bied de patiënten koffie/thee aan en maak met hen een praatje. Als de patiënten dat willen, kan ik met hen een spelletje doen. Daar is wel enige motivatie voor nodig, want niet iedereen heeft daar behoefte aan. Met sommigen kan ik naar buiten voor een wandelingetje of ga ik mee naar de dokter.

Op de gesloten afdeling help ik met de voorbereidingen voor de lunch, zoals tafel dekken en de afwas. Ik probeer zoveel mogelijk samen met de patiënten te doen in het kader van het vergroten van de zelfstandigheid. Tijdens de lunch probeer ik een sfeer te creëren waarin iedereen rustig zijn soep en boterhammen kan eten. Zelf eet ik natuurlijk ook lekker een hapje mee. Het belangrijkste onderdeel is contact maken, met de patiënten een praatje te maken. Het personeel heeft niet alle tijd om de patiënten persoonlijke aandacht te geven en mijn rol als gastvrouw is aanvullend op hun werk. Ik heb gesprekjes over van alles. Ik probeer soms het ijs te breken, een grapje te maken of gewoon een luisterend oor te bieden.

De patiënten zien in mij niet iemand die oordeelt. Ik ben geen psychiater of verpleegkundige. Als vrijwilliger ben ik neutraal, ik heb geen oordeel. Alle patiënten zijn verschillend. Met de een heb ik moeilijk contact, terwijl de ander weer erg open en expressief is. Zo benader ik ieder op een andere manier en doe ik wat ik kan. Daar heb ik vertrouwen in. Als ik naar huis ga, sluit ik het met een goed gevoel af, zodat ik niet thuis nog met mijn werk bezig ben.

Als vrijwilliger krijg je veel mogelijkheden om meer handvatten te krijgen hoe je met bepaalde ziektebeelden om kunt gaan. Er is een introductie cursus over de organisatie, en daarnaast kun je deelnemen aan losse workshops, zoals "grenzen aangeven als vrijwilliger", die ik heb gevolgd. Erg interessant.

Nieuwe vrijwilligers zijn erg welkom, ik ontvang ze met open armen. Ouderenpsychiatrie schrikt misschien af, maar ik hoop dat er mensen zijn die toch hun vooroordelen parkeren en de moeite nemen om te ontdekken dat het leuk kan zijn om met deze ouderen te werken.

Binnenkort gaan we van start met een nieuwe invulling van de functie van gastvrouw/-heer. De nadruk ligt op het verzorgen en begeleiden van de middag- of de avondmaaltijd. Daarnaast zijn we op zoek naar begeleiders, die bewoners begeleiden naar de fysiotherapie en hen daarna een

kopje koffie of thee aanbieden. Er gebeuren regelmatig leuke en grappige dingen. Vaak heeft dat wel met hun ziektebeeld te maken. Ik lach hen niet uit, ik lach met ze. Dat is een verschil. Zo houd ik het werk voor mezelf niet te zwaar en de sfeer op de afdeling gezellig.

Bavo Europoort werkt samen met de UVV en Sonja is via de UVV vrijwilliger bij Bavo Europoort geworden. <http://www.uvvrotterdam.nl/site/home.html>